

Wtorek, 21 maja 2013 r.

79. uważa, że ta indywidualizacja praw emerytalnych jest niezbędna z punktu widzenia równości płci, jednak należy również zapewnić bezpieczeństwo wielu starszych kobiet, które są obecnie zależne od tzw. rent wdowich i innych uprawnień pokrewnych;

80. wskazuje, że państwa członkowskie powinny wspierać badania w zakresie wpływu poszczególnych wzorów indeksacji emerytur na ryzyko ubóstwa na starość, przy uwzględnieniu wymiaru płci; apeluje do państw członkowskich o wzięcie w szczególności pod uwagę zmian, jakie zachodzą w potrzebach ludzi w miarę starzenia się, np. potrzeby opieki długoterminowej, tak by zapewnić starszym osobom, a zwłaszcza kobietom, możliwość godnego życia i otrzymywania adekwatnej emerytury;

o

o o

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0205

Walka z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi (2013/2060(INI))

(2016/C 055/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie planu działania zakładającego poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania (COM(2012)0722),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie agresywnego planowania podatkowego (C(2012)8806),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania (C(2012)8805),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie konkretnych sposobów usprawnienia walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, w tym w odniesieniu do państw trzecich (COM(2012)0351),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu na 2013 r. (COM(2012)0750),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (2013/0025(COD)),
- uwzględniając zalecenia Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy z lutego 2012 r. dotyczące międzynarodowych standardów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu i rozprzestrzeniania broni,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie apelu o opracowanie konkretnych sposobów walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie biegłego rewidenta Richarda Murphy'ego z dnia 10 lutego 2012 r. pt. „Closing the European Tax Gap” [Usunięcie europejskiej luki podatkowej],

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0137.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 1 grudnia 1997 r. w sprawie kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw oraz sprawozdanie z dnia 4 grudnia 2012 r. złożone Radzie przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej),
 - uwzględniając sprawozdanie OECD pt. „Addressing Base Erosion and Profit Shifting” [Rozwiązanie kwestii erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków] (2013 r.),
 - uwzględniając konkluzje ECOFIN i sprawozdanie ECOFIN dla Rady Europejskiej dotyczące opodatkowania z dnia 22 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie współpracy z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję ustawodawczą z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych ⁽²⁾;
 - uwzględniając komunikat wydany po spotkaniu ministrów finansów i prezesów banków centralnych na szczycie G20, który odbył się w Moskwie w dniach 15–16 lutego 2013 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0162/2013),
- A. mając na uwadze skandaliczny fakt, że co roku w UE oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania i agresywne planowanie podatkowe powodują utratę około 1 bln EUR potencjalnych wpływów z podatków, co dla każdego obywatela europejskiego stanowi co roku koszt wynoszący około 2 000 EUR, przy czym nie podejmuje się odpowiednich działań by temu zapobiec ⁽⁴⁾;
- B. mając na uwadze, że takie uszczuplenie stanowi zagrożenie dla zabezpieczenia unijnej społecznej gospodarki rynkowej opartej na wysokiej jakości usługach publicznych, dla prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku oraz uszczerbek dla skuteczności i sprawiedliwości europejskich systemów podatkowych, a także zagrożenie dla ekologicznej transformacji gospodarki; mając na uwadze, że powoduje i jeszcze bardziej sprzyja szkodliwym społecznie spekulacjom, co prowadzi do wzrostu nierówności społecznej i braku zaufania obywateli do instytucji demokratycznych oraz kształtuje środowisko deficytu demokratycznego;
- C. mając na uwadze, że ważnym elementem stabilności budżetowej jest zabezpieczenie podstawy naszych dochodów;
- D. mając na uwadze, że oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania to działalność nielegalna polegająca na uchylaniu się od zobowiązań podatkowych, a z drugiej strony unikanie opodatkowania jest zgodnym z prawem, lecz niewłaściwym wykorzystaniem systemu podatkowego w celu zmniejszenia lub uniknięcia zobowiązań podatkowych, podczas gdy agresywne planowanie podatkowe polega na wykorzystywaniu aspektów technicznych systemu podatkowego lub rozbieżności pomiędzy dwoma systemami podatkowymi lub większą ich liczbą w celu zmniejszenia zobowiązania podatkowego;
- E. mając na uwadze, że stosowanie praktyk unikania opodatkowania, ułatwane przez zwiększającą się dematerializację gospodarki, prowadzi do zakłóceń konkurencji szkodliwych dla przedsiębiorstw i wzrostu gospodarczego w Europie;
- F. mając na uwadze, że skala oszustw podatkowych i unikania opodatkowania podważa zaufanie i pewność konsumentów, jeśli chodzi o sprawiedliwość i legitymizację poboru podatków i całego systemu podatkowego;
- G. mając na uwadze, że brak koordynacji polityki podatkowej w UE prowadzi do znacznych kosztów i obciążeń administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną w UE i może powodować niezamierzony brak opodatkowania lub prowadzić do oszustw podatkowych i unikania opodatkowania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0135.

⁽³⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 29.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/index_en.htm

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- H. mając na uwadze, że utrzymywanie się zakłóceń wynikających z nieprzejrzystych lub szkodliwych praktyk podatkowych w systemach prawnych działających jako raje podatkowe może powodować sztuczne przepływy i negatywne skutki na rynku wewnętrznym UE; mając na uwadze, że szkodliwa konkurencja podatkowa wewnątrz UE stoi w wyraźnej sprzeczności z logiką jednolitego rynku; mając na uwadze, że konieczne są dalsze działania mające na celu harmonizację podstaw opodatkowania w ramach coraz spójniejszej Unii gospodarczej, fiskalnej i budżetowej;
- I. mając na uwadze, że państwa korzystające z programów pomocy, po zwiększeniu poboru podatków i likwidacji przywilejów zgodnie z propozycjami trojki, zaobserwowały w ostatnich latach ucieczkę większych przedsiębiorstw, pragnących korzystać z przywilejów podatkowych oferowanych przez inne państwa;
- J. mając na uwadze, że w praktyce spowodowało to przesunięcie obciążenia podatkowego na pracowników i gospodarstwa domowe o najniższych dochodach oraz zmusiło rządy do drastycznych cięć w usługach publicznych;
- K. mając na uwadze, że redukcja etatów w krajowych organach podatkowych większości państw członkowskich w związku z przedsięwzięciem środków oszczędnościowych w ostatnich latach w poważnym stopniu zagraża wdrożeniu planu działania Komisji;
- L. mając na uwadze, że korporacje wielonarodowe stosujące praktykę unikania opodatkowania łamią zasadę uczciwej konkurencji i społecznej odpowiedzialności biznesu;
- M. mając na uwadze, że niektórzy podatnicy zareagowali na kroki podjęte przez państwa członkowskie w celu zaradzenia brakowi przejrzystości poprzez przekierowywanie działalności lub transakcji za pośrednictwem innej jurysdykcji o niższym poziomie przejrzystości;
- N. mając na uwadze, że jednostronne środki krajowe okazały się w wielu przypadkach nieskuteczne, niewystarczające i w niektórych przypadkach nawet szkodliwe, co powoduje konieczność przyjęcia skoordynowanego i wielokierunkowego podejścia na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym; mając na uwadze, że skuteczna walka z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania, unikaniem opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym wymaga zdecydowanego wzmocnienia współpracy między organami podatkowymi różnych państw członkowskich oraz współpracy organów podatkowych z innymi organami ścigania w danym państwie członkowskim;
- O. mając na uwadze, że zgodnie z informacjami przedstawionymi przez OECD w sprawozdaniu dotyczącym rozwiązania kwestii erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków najważniejszym problemem politycznym, którym należy się zająć, jest to, że wspólne międzynarodowe zasady określone na podstawie doświadczeń krajowych związanych z podziałem jurysdykcji podatkowej nie nadążają za zmieniającym się otoczeniem biznesowym; mając na uwadze, że ustanowienie międzynarodowych standardów opierających się na zasadach przejrzystości, wymianie informacji i znoszeniu szkodliwych środków podatkowych wymaga zwiększenia aktywności Komisji i państw członkowskich na arenie międzynarodowej;
- P. mając na uwadze, że kraje rozwijające się nie mają siły przetargowej, aby zmusić raje podatkowe do współpracy, wymiany informacji oraz zapewnienia przejrzystości;
- Q. mając na uwadze, że dziennikarze śledczy, sektor pozarządowy i społeczność akademicka odegrały zasadniczą rolę w ujawnianiu przypadków oszustw podatkowych, unikania opodatkowania i rajów podatkowych oraz w należyтым informowaniu opinii publicznej o takich przypadkach;
- R. mając na uwadze, że wzmocnieniu środków mających na celu wykrywanie oszustw podatkowych powinno towarzyszyć wzmocnienie obecnych przepisów dotyczących pomocy w odzyskiwaniu należności, zapewnienie równości traktowania pod względem podatkowym oraz ułatwienie praktycznego stosowania przepisów przez przedsiębiorstwa;
- S. mając na uwadze, że na szczycie G-20, który odbył się w lutym 2013 r. w Moskwie, europejscy ministrowie finansów obiecali podjąć niezbędne działania mające na celu zaradzenie unikaniu opodatkowania oraz potwierdzili, że przedsięwzięcie jedynie środków krajowych nie przyniesie pożądaných rezultatów;
- T. mając na uwadze, że ceny transferowe, które prowadzą do unikania opodatkowania, negatywnie wpływają na budżety krajów rozwijających się i że szacuje się, że utrata dochodów podatkowych wynosi około 125 miliardów euro rocznie, co stanowi prawie dwukrotność kwoty, jaką otrzymują one w ramach pomocy międzynarodowej;
- U. mając na uwadze, że kompetencje ustawodawcze w zakresie polityki podatkowej leżą obecnie po stronie państw członkowskich;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji i jej zalecenia wzywające państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowego i skoordynowanego działania przeciwko rajom podatkowym i agresywnemu planowaniu podatkowemu;
2. z zadowoleniem przyjmuje determinację ministrów finansów grupy G-20, żeby rozwiązać kwestię erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków;
3. apeluje do państw członkowskich o realizację działań następczych wynikających z podjętych zobowiązań, przyjęcia planu działania Komisji i pełnego wykonania obydwu zaleceń; nalega, aby państwa członkowskie zaangażowały się w poważne negocjacje i ukończyły procedury odnoszące się do wszystkich już złożonych wniosków ustawodawczych dotyczących kwestii oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i rajów podatkowych na terytoriach od nich zależnych;
4. ubolewa nad faktem, że państwom członkowskim nie udało się jeszcze osiągnąć porozumienia w kwestii najważniejszych wniosków ustawodawczych takich jak wniosek zmieniający dyrektywę Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek z 2008 r. czy wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych z 2011 r.;
5. ubolewa nad dotychczasowym brakiem istotnych postępów w dziedzinie opodatkowania w ramach realizacji zobowiązań paktu euro plus;
6. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą ustanowienia „platformy na rzecz dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania”; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrożenia obu zaleceń we wszystkich państwach członkowskich, i do konsultacji również z krajowymi organami podatkowymi, partnerami społecznymi i związkami zawodowymi oraz do zaangażowania ich w prace platformy; wzywa Komisję do corocznego przedstawiania Radzie i Parlamentowi sprawozdań w sprawie prac i osiągnięć platformy;
7. uważa, że opublikowane przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarstwa Śledczego w kwietniu 2013 r. informacje o tajnych rachunkach bankowych w rajach podatkowych świadczą o zasięgu i wadze problemu oraz pilnej potrzebie działania; w związku z tym domaga się ponownie większego zaangażowania ze strony społeczności międzynarodowej i Europy na rzecz przejrzystości, które może przybrać formę międzynarodowego, wiążącego i wielostronnego porozumienia w sprawie automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych;

Rola UE na arenie międzynarodowej

8. podkreśla, że UE powinna odgrywać główną rolę w dyskusjach na temat zwalczania oszustw podatkowych, unikania opodatkowania i rajów podatkowych w OECD, na globalnym forum ds. przejrzystości i wymiany informacji do celów podatkowych, w G-20 i G-8 oraz na innych istotnych forach międzynarodowych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o spójne podkreślanie na arenie międzynarodowej ogromnego znaczenia wzmocnionej współpracy w zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i rajów podatkowych; podkreśla, że UE powinna, w stosownych przypadkach, przekonywać kraje spoza UE do zbudowania i poprawy skuteczności ich systemów poboru podatków przez podporządkowanie się zasadom konkurencji, automatycznej wymiany informacji i zakazu szkodliwych środków podatkowych, oraz pomagać im w tym; zachęca Radę i Komisję do udoskonalenia pomocy technicznej oraz budowania potencjału w krajach rozwijających się;
9. uważa, że ogromne znaczenie ma, by państwa członkowskie upoważniły Komisję do negocjowania porozumień podatkowych z państwami trzecimi w imieniu całej UE zamiast kontynuować praktykę dwustronnych negocjacji prowadzących do nieoptymalnych rezultatów z punktu widzenia UE jako całości i często również zainteresowanego państwa członkowskiego;
10. podkreśla, że na państwach członkowskich, które otrzymały⁽¹⁾ lub ubiegają się o pomoc finansową, spoczywa obowiązek przedsięwzięcia środków w celu wzmocnienia i ulepszenia sposobów ściągania podatków oraz walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania; wzywa Komisję do rozszerzenia tego obowiązku i uwzględnienia środków zwalczających pranie pieniędzy, unikanie opodatkowania i agresywne planowanie finansowe;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 472/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

11. wzywa Komisję do powstrzymania się od przyznawania pomocy finansowej UE oraz dopilnowania, aby państwa członkowskie nie udzielały pomocy państwa ani dostępu do zamówień publicznych przedsiębiorstwom, które naruszają unijne normy podatkowe; wzywa Komisję i państwa członkowskie do żądania ujawniania informacji dotyczących kar lub wyroków za przestępstwa podatkowe w przypadku firm ubiegających się w przetargu o zamówienie publiczne; sugeruje, aby organy publiczne, respektując obowiązki uzgodnione w zmienionej dyrektywie w sprawie opóźnień w płatnościach, miały możliwość włączenia do umowy w sprawie zamówienia publicznego klauzuli, która umożliwi im zerwanie umowy jeśli dostawca nie będzie przestrzegać przepisów prawa podatkowego;
12. wzywa Komisję do zaproponowania wspólnych norm dotyczących umów podatkowych między państwami członkowskimi i krajami rozwijającymi się w celu uniknięcia erozji podstawy opodatkowania tych krajów;
13. wzywa Komisję do zapewnienia DG TAXUD większych zasobów budżetowych i kadrowych w celu wsparcia opracowywania strategii politycznych UE i wniosków związanych z podwójnym brakiem opodatkowania, uchylaniem się od opodatkowania i oszustwami podatkowymi;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia nacisku w stosunkach z państwami trzecimi na ścisłe stosowanie norm UE dotyczących opodatkowania, w szczególności w przypadku przyszłych dwustronnych lub wielostronnych umów handlowych;
15. z zadowoleniem przyjmuje amerykańską ustawę o ujawnianiu informacji o rachunkach zagranicznych dla celów podatkowych (FATCA) jako pierwszy krok w kierunku automatycznej wymiany informacji między UE i USA w celu zwalczania transgranicznych oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania; ubolewa jednak, że w negocjacjach z USA zastosowano dwustronne/międzyrządowe podejście zamiast wspólnego stanowiska negocjacyjnego; ubolewa nad brakiem pełnej wzajemności w wymianie informacji; apeluje w tym kontekście o poszanowanie prawa do ochrony danych obywateli UE;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia gruntownego przeglądu i należytego wdrożenia zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy z lutego 2012 r.;

Cel podstawowy – rozwiązanie problemu luki podatkowej

17. wzywa państwa członkowskie do zobowiązania się do osiągnięcia ambitnego, lecz realistycznego celu, którym jest zmniejszenie przynajmniej o połowę luki podatkowej do 2020 r., ponieważ stopniowo zapewniłoby to znacząco wyższe potencjalne dochody z podatków bez podnoszenia stawek podatkowych;
18. uznaje ponadto, że poszerzenie istniejących podstaw opodatkowania, zamiast zwiększania stawek podatkowych lub nakładania nowych podatków, mogłoby stworzyć dodatkowe dochody w państwach członkowskich;
19. wzywa Komisję do opracowania w końcu całościowej strategii na podstawie konkretnych działań ustawodawczych w granicach obowiązujących traktatów w celu usunięcia luki podatkowej w UE oraz do dopilnowania, aby wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w UE wypełniały swoje zobowiązania podatkowe we wszystkich państwach członkowskich, w których prowadzą działalność;
20. podkreśla, że środki mające na celu ograniczenie luki podatkowej oraz rozwiązanie kwestii rajów podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania przyczyniłyby się do stworzenia sprawiedliwych i przejrzystych warunków konkurencji na rynku wewnętrznym, pomogły w konsolidacji fiskalnej przy jednoczesnym obniżeniu poziomu długu państwowego, zwiększyły środki na inwestycje publiczne, zwiększyły efektywność i sprawiedliwość krajowych systemów podatkowych oraz podniosły ogólny poziom przestrzegania przepisów prawa podatkowego zarówno w UE, jak i w krajach rozwijających się;
21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do skuteczniejszego wykorzystania programu FISCALIS poprzez włączenie do niego strategii dotyczącej luki podatkowej;
22. zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości wprowadzenia europejskiego opodatkowania transgranicznych modeli biznesowych i handlu elektronicznego;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

DZIAŁANIA PROPONOWANE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI JAKO SIŁA NAPĘDOWA UNIJNEJ STRATEGII DOTYCZĄCEJ LUKI PODATKOWEJ:***O oszustwach podatkowych i uchylaniu się od opodatkowania***

23. apeluje do państw członkowskich o przeznaczenie odpowiednich zasobów ludzkich, wiedzy fachowej i środków budżetowych na krajową administrację podatkową i personel prowadzący kontrole podatkowe, a także środków na szkolenia personelu administracji podatkowej z naciskiem na współpracę transgraniczną w zakresie oszustw podatkowych i unikania opodatkowania oraz o wprowadzenie solidnych instrumentów zwalczania korupcji;

24. wzywa Komisję do podjęcia natychmiastowych działań dotyczących przejrzystości płatności podatkowych dokonywanych przez przedsiębiorstwa poprzez zobowiązanie wszystkich przedsiębiorstw wielonarodowych do publikowania jednej prostej wartości liczbowej dla kwoty podatku opłacanego w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzi działalność;

25. podkreśla znaczenie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych i wzywa państwa członkowskie do uzgodnienia i wdrożenia dyrektywy o wspólnej skonsolidowanej podstawie opodatkowania osób prawnych poprzez stopniowe przechodzenie z systemu opcjonalnego do systemu obowiązkowego określonego w rezolucji ustawodawczej Parlamentu z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych;

26. jest zdania, że odpowiednie władze powinny podjąć działania i zawiesić lub cofnąć licencje bankowe instytucjom finansowym i doradcom finansowym, jeżeli aktywnie pomagają oni w oszustwach podatkowych poprzez oferowanie produktów lub usług umożliwiających klientom uchylać się od opodatkowania lub odmawiają współpracy z organami podatkowymi;

27. z zadowoleniem przyjmuje potraktowanie przez Komisję przestępstw podatkowych jako przestępstw źródłowych w stosunku do zjawiska prania pieniędzy w ramach nowej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy (2013/0025(COD)), oraz apeluje o szybkie wdrożenie tej dyrektywy; zachęca Komisję do złożenia wniosków dotyczących zharmonizowanego postępowania z oszustwami podatkowymi na mocy prawa karnego, co dotyczy zwłaszcza transgranicznych i wspólnych dochodzeń; uczuła Komisję na wzmocnienie współpracy z innymi unijnymi organami ścigania, a zwłaszcza z organami odpowiedzialnymi za przeciwdziałanie praniu pieniędzy, sprawiedliwość i zabezpieczenie społeczne;

28. wzywa państwa członkowskie do usunięcia wszystkich przeszkód w prawie krajowym, które utrudniają współpracę i wymianę informacji na temat podatków z instytucjami UE i w państwach członkowskich, wraz z jednoczesnym zapewnieniem także skutecznej ochrony danych podatników;

29. wzywa Komisję do określenia obszarów, gdzie można by ulepszyć przepisy UE i współpracę administracyjną między państwami członkowskich w celu ograniczenia oszustw podatkowych przez odpowiednie wykorzystanie programów FISCALIS i CUSTOMS;

30. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę nowych ram współpracy administracyjnej i wzywa państwa członkowskie do natychmiastowego stosowania tych ram;

31. zachęca państwa członkowskie do poszukiwania obciążających danych dotyczących uchylania się od opodatkowania w innych rejestrach prowadzonych przez rządy, takich jak bazy danych dotyczące pojazdów silnikowych, gruntów, jachtów i innych aktywów, oraz do dzielenia się nimi z innymi państwami członkowskimi i z Komisją;

32. podkreśla znaczenie realizacji nowych strategii i wydajniejszego wykorzystania istniejących struktur UE do lepszej walki z oszustwami w zakresie podatku VAT, a zwłaszcza z oszustwami karuzelowymi; w związku z tym wzywa Radę do natychmiastowego przyjęcia i wdrożenia dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa w zakresie podatku VAT;

33. zachęca państwa członkowskie do kontynuowania i unowocześniania, w ramach nowego programu FISCALIS 2020, jednoczesnych kontroli mających na celu identyfikowanie i zwalczanie transgranicznych oszustw podatkowych oraz ułatwianie obecności urzędników zagranicznych w biurach administracji podatkowej i podczas dochodzeń administracyjnych; podkreśla znaczenie wzmocnienia współpracy między organami podatkowymi i innymi organami ścigania, w szczególności w celu wymiany informacji uzyskiwanych w związku z dochodzeniami w sprawie prania pieniędzy i innych powiązanych przestępstw podatkowych;

34. przypomina, że nie da się zlikwidować nieformalnej gospodarki bez zaoferowania odpowiednich środków motywacyjnych; ponadto proponuje, żeby państwa członkowskie składały sprawozdania za pośrednictwem tablicy wyników dotyczącej tego, w jakim stopniu udało się im zmniejszenie ich nieformalnej gospodarki;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

35. popiera wysiłki Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) mające na celu wprowadzenie identyfikatorów podmiotu prawnego jako kroku w kierunku zapewnienia identyfikowalności i przejrzystości transakcji finansowych, co ma kluczowe znaczenie dla ułatwienia walki z oszustwami podatkowymi;
36. zwraca uwagę, że zniesienie przywilejów podatkowych stwarza możliwości przeprowadzenia kompleksowych reform, dzięki którym system podatkowy będzie prosty, zrozumiały i sprawiedliwy;
37. podkreśla, że postępowania sądowe w sprawach o oszustwa podatkowe są uciążliwe i długotrwałe, a ci, którzy zostaną w końcu uznani za winnych, otrzymują stosunkowo łagodne wyroki, co powoduje, że oszustwa podatkowe stają się przestępstwem niskiego ryzyka;
38. podkreśla potencjał administracji elektronicznej pod względem zwiększenia przejrzystości, a także zwalczania nadużyć finansowych i korupcji, a tym samym zabezpieczania funduszy publicznych; podkreśla potrzebę ustawodawstwa umożliwiającego ciągłe innowacje;
39. wzywa Komisję do zajęcia się problemem rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych między różnymi systemami podatkowymi stosowanymi w państwach członkowskich;
40. zauważa jednak, że skoro podatek VAT jest zasobem własnym, to uchylanie się od opodatkowania w obszarze VAT ma bezpośredni wpływ zarówno na gospodarkę państw członkowskich, jak i na budżet UE; przypomina, że zgodnie ze sformułowaniem, jakiego użył Trybunał Obrachunkowy, „uchylanie się od podatku VAT narusza interesy finansowe państw członkowskich; ma ono również wpływ na budżet UE, gdyż prowadzi do pomniejszenia zasobów własnych opartych na VAT; strata kompensowana jest z zasobów własnych opartych na DNB, co zakłóca wysokość wkładów poszczególnych państw członkowskich do budżetu UE. ponadto oszustwa podatkowe podważają funkcjonowanie rynku wewnętrznego i uniemożliwiają uczciwą konkurencję”⁽¹⁾;
41. zauważa, że unijny system VAT zapewnia znaczącą część dochodów publicznych – 21 % w 2009 r.⁽²⁾, lecz jest także przyczyną wysokiego poziomu zarówno niepotrzebnych kosztów przestrzegania przepisów, jak i unikania opodatkowania;
42. podkreśla, że od momentu wprowadzenia VAT sposób jego pobierania nie uległ zmianie; podkreśla, że ponieważ sposób ten jest przestarzały ze względu na wiele zmian technologicznych i gospodarczych, które w międzyczasie zaszły, to jego ciągłe stosowanie prowadzi do znacznych strat;
43. podkreśla, że prawidłowe funkcjonowanie systemu celnego ma bezpośrednie skutki dla obliczania VAT; jest głęboko zaniepokojony, że kontrole celne w UE nie działają prawidłowo, co skutkuje znacznymi stratami w podatku VAT⁽³⁾; uważa za niedopuszczalne, że w większości państw członkowskich organy podatkowe nie mają bezpośredniego dostępu do danych celnych i z tego względu zautomatyzowana kontrola krzyżowa z danymi podatkowymi nie jest możliwa; zwraca uwagę na fakt, że zajmujący się przestępczością zorganizowaną dobrze wiedzą o słabościach obecnego systemu;
44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia ustanowienia środków umożliwiających ponowne wykorzystanie na cele społeczne funduszy skonfiskowanych w ramach postępowań karnych dotyczących oszustw podatkowych i unikania opodatkowania; w związku z tym apeluje o ponowne wykorzystanie na cele społeczne znacznej części skonfiskowanych funduszy oraz o wprowadzenie ich z powrotem do gospodarek lokalnych i regionalnych, które są bezpośrednio lub pośrednio dotknięte przestępstwami podatkowymi;
45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania atmosfery, w której rola społeczeństwa obywatelskiego w ujawnianiu przypadków oszustw podatkowych i rajów podatkowych będzie w pełni chroniona, między innymi poprzez ustanowienie skutecznych systemów ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia oraz źródeł dziennikarskich;

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 13/2011, s. 11, ust. 5.

⁽²⁾ Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny A (Polityka Gospodarcza i Naukowa): „Simplifying and Modernising VAT in the Digital Single Market” (IP/A/IMCO/ST/2012_03), wrzesień 2012, <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75179>

⁽³⁾ Trybunał Obrachunkowy w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 13/2011 ustalił, że samo stosowanie procedury celnej 42 przyczyniło się w 2009 r. do obliczonych na zasadzie ekstrapolacji strat wynoszących 2 200 mln EUR w siedmiu państwach członkowskich zbadanych przez Trybunał, co stanowi 29 % teoretycznie należnego podatku VAT od podstawy opodatkowania dla wszystkich przywozów dokonanych w ramach procedury celnej 42 w 2009 r. w tych państwach.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

O unikaniu opodatkowania i agresywnym planowaniu podatkowym

46. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia i wdrożenia w trybie pilnym zmienionej dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w celu zlikwidowania luk prawnych w istniejącej dyrektywie oraz lepszego zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania;

47. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodową dyskusję na temat uaktualnienia wytycznych OECD dotyczących „cen transferowych”, tj. przenoszenia zysków do rajów podatkowych w celu uniknięcia opodatkowania zarówno w krajach rozwiniętych, jak i w krajach rozwijających się; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie natychmiastowych działań i dokonanie przeglądu obowiązujących przepisów dotyczących cen transferowych, w szczególności w odniesieniu do przenoszenia ryzyka i wartości niematerialnych, sztucznego podziału własności aktywów między podmioty prawne w ramach grupy oraz transakcji dokonywanych między tymi podmiotami, które rzadko byłyby dokonywane między podmiotami niezależnymi; wzywa Komisję do opracowania systemu uprzedniego porozumienia cenowego mającego zastosowanie do cen transferowych, przy czym nowy wymóg byłby uzupełnieniem obowiązków określonych w wytycznych dotyczących dokumentacji cen transferowych UE; sugeruje, aby dokumentacja, a także wymogi w zakresie deklaracji podatkowej były obszerniejsze dla transakcji dokonywanych w systemach prawnych znajdujących się na czarnej liście;

48. z zadowoleniem przyjmuje postępy w zakresie sprawozdawczości w podziale na kraje zgodnie z dyrektywą o rachunkowości i dyrektywą w sprawie przejrzystości; wzywa Komisję do wprowadzenia w następnej kolejności sprawozdawczości w podziale na kraje w przypadku przedsiębiorstw transgranicznych we wszystkich sektorach dla zwiększenia przejrzystości transakcji płatniczych – przez wprowadzenie wymogu ujawniania informacji takich jak charakter działalności przedsiębiorstwa i jego lokalizacja geograficzna, obrót, liczba pracowników zatrudnionych na pełny etat lub jego ekwiwalent, wysokość zysku lub straty przed opodatkowaniem, podatek od zysku lub straty, dotacje publiczne otrzymane w podziale na poszczególne kraje w skali obrotów całej grupy – w celu monitorowania przestrzegania zasad właściwego ustalania cen transferowych;

49. apeluje o uzupełnienie wniosku w sprawie zmiany dyrektywy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy przez wprowadzenie obowiązku stworzenia ogólnie dostępnych rządowych rejestrów współbeneficjentów przedsiębiorstw, funduszy powierniczych, fundacji oraz innych podobnych struktur prawnych;

50. wzywa państwa członkowskie do poprawy skuteczności Kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw poprzez poruszanie kwestii na szczeblu Rady, jeśli decyzje polityczne są pilnie potrzebne; wzywa Komisję do podejmowania czynnej interwencji w przypadkach, w których Grupa ds. Kodeksu Postępowania nie może uzgodnić procedur służących usunięciu niedopasowań w krajowych systemach podatkowych;

51. wzywa Komisję do przygotowania i propagowania kodeksu postępowania rewidentów i doradców; wzywa firmy audytorskie do informowania krajowych organów podatkowych o wszelkich oznakach agresywnego planowania podatkowego stosowanego przez badane przedsiębiorstwo;

52. jest zdania, że rewidentom nie powinno się zezwalać na świadczenie zakazanych usług niezwiązanych z audytem oraz że za takie należy uznać usługi doradztwa podatkowego związane ze strukturyzacją transakcji oraz z doradztwem podatkowym;

53. zwraca uwagę, że właściwa identyfikacja podatników jest głównym czynnikiem warunkującym pomyślną wymianę informacji między krajowymi administracjami podatkowymi; wzywa Komisję do przyspieszenia tworzenia unijnego numeru identyfikacji podatkowej (NIP) mającego zastosowanie do wszystkich osób prawnych i fizycznych uczestniczących w transakcjach transgranicznych; jest zdania, że NIP powinien być powiązany z międzynarodową i otwartą bazą danych systemu wymiany informacji o VAT (VIES), co pomoże w identyfikacji niezapłaconych podatków i innych niewypełnionych zobowiązań;

54. wzywa Komisję do przedstawienia w 2013 r. wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych w celu zmiany i dostosowania klauzul dotyczących zwalczania nadużyć w ramach obu dyrektyw oraz o wyeliminowanie podwójnego braku opodatkowania, które ułatwiają w UE podmioty hybrydowe i instrumenty finansowe;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

55. apeluje do państw członkowskich o szybkie wdrożenie wniosku Komisji dotyczącego wprowadzenia wspólnego ogólnego przepisu w zakresie zwalczania nadużyć w celu przeciwdziałania praktykom w zakresie agresywnego planowania podatkowego oraz o zawarcie w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania klauzuli zapobiegającej przypadkom podwójnego braku opodatkowania; zachęca państwa członkowskie do ignorowania wszelkich korzyści podatkowych wynikających ze sztucznych uzgodnień lub pozbawionych treści ekonomicznej; proponuje, by prace rozpocząć od ustanowienia dla państw członkowskich zbioru przepisów dotyczących zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu;

56. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji mające na celu stworzenie europejskiego kodeksu podatnika; jest zdania, że taki kodeks przyczyni się do zwiększenia legitymizacji i zrozumiałości danego systemu podatkowego, zacieśni współpracę, zwiększy zaufanie między organami podatkowymi i podatnikami, okaże się pomocny podatnikom poprzez zapewnienie większej przejrzystości w odniesieniu do ich praw i obowiązków;

57. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uruchomienia skutecznych mechanizmów poboru podatków, które minimalizują odległość pomiędzy podatnikiem a organami podatkowymi i maksymalizują wykorzystanie nowoczesnych technologii; wzywa Komisję do zajęcia się złożonością opodatkowania handlu elektronicznego poprzez opracowanie odpowiednich norm UE;

58. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by działalność lobbingowa w sektorze finansowym, która często skutkuje unikaniem opodatkowania i stosowaniem systemów agresywnego planowania podatkowego, była możliwie jak najbardziej przejrzysta;

59. zachęca Komisję do uregulowania przepływów finansowych z państw członkowskich do państw trzecich, mających na celu unikanie opodatkowania, tak aby stworzyć zrównoważone i konkurencyjne ramy podatkowe;

60. apeluje do Komisji o podjęcie działań dotyczących jednostek odpowiedzialnych za agresywne planowanie podatkowe w przedsiębiorstwach, zwłaszcza w sektorze usług finansowych;

61. wzywa Komisję do wykonania szczegółowej analizy istniejącej w państwach członkowskich różnicy między ustawowymi a rzeczywistymi stawkami opodatkowania osób prawnych, w celu zobiektywizowania debaty na temat harmonizacji podatkowej;

62. wzywa państwa członkowskie do ogłaszania i upubliczniania poszczególnych orzeczeń organów krajowych dotyczących kwestii podatkowych w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną; nalega, aby państwa członkowskie stosowały surowe wymogi podstawowe względem przedsiębiorstw transgranicznych w celu uzyskania orzeczenia podatkowego;

63. zauważa, że fundusze powiernicze są często wykorzystywane jako kanały uchylania się od opodatkowania; z niepokojem odnotowuje, że większość państw nie wymaga rejestracji ustaleń prawnych; wzywa UE do wprowadzenia europejskiego rejestru funduszy powierniczych i innych jednostek zapewniających tajemnicę jako warunku rozwiązania problemu unikania opodatkowania;

O rajach podatkowych

64. apeluje o wspólne unijne podejście do rajów podatkowych;

65. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do propagowania automatycznej wymiany informacji jako przyszłych norm europejskich i międzynarodowych dotyczących przejrzystości i wymiany informacji w sprawach podatkowych; jeszcze raz wzywa do podjęcia działań wychodzących poza ramy OECD z uwagi na ich różne niedociągnięcia, by rozwiązać problem nielegalnych przepływów środków pieniężnych oraz unikania i uchylania się od zobowiązań podatkowych; ubolewa nad faktem, że OECD zezwała na wykreślenie rządów z czarnej listy po zwykłym złożeniu przez nie obietnicy przestrzegania zasad wymiany informacji, bez sprawdzenia, czy zasady te zostały skutecznie wprowadzone w życie; uważa również, że wymóg zawarcia umów z 12 innymi krajami, aby można je było usunąć z czarnej listy, jest arbitralny, ponieważ nie odnosi się do żadnych wskaźników jakościowych pozwalających na dokonanie obiektywnej oceny stosowania się do dobrych wzorców zarządzania;

66. wzywa Komisję do przyjęcia jasnej definicji i wspólnego zestawu kryteriów w celu identyfikacji rajów podatkowych, a także odpowiednich środków mających zastosowanie do wskazanych systemów prawnych, która zostanie przyjęta do 31 grudnia 2014 r., oraz do dopilnowania, aby stosowano ją spójnie w całym ustawodawstwie UE; proponuje, aby definicja opierała się na standardach OECD dotyczących przejrzystości i wymiany informacji, a także na zasadach i kryteriach kodeksu postępowania; uważa w związku z tym, że dany system prawny uznaje się za raj podatkowy jeśli spełnia on kilka z następujących kryteriów:

- (i) korzyści są przewidziane wyłącznie dla nierezydentów lub w zakresie transakcji dokonywanych z nierezydentami,

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- (ii) korzyści są wyodrębnione z rynku krajowego, a więc nie wpływają na krajową podstawę opodatkowania,
- (iii) korzyści są przyznawane nawet w razie braku faktycznej działalności gospodarczej lub znaczącej obecności gospodarczej w systemie prawnym oferującym takie korzyści podatkowe,
- (iv) zasady ustalania kwoty zysku w odniesieniu do działalności w wielonarodowej grupie spółek odbiegają od powszechnie przyjętych zasad międzynarodowych, zwłaszcza zasad uzgodnionych w ramach OECD,
- (v) środki podatkowe nie są wystarczająco przejrzyste, m.in. w sytuacji, gdy na szczeblu administracyjnym przepisy prawa ulegają rozluźnieniu w nieprzejrzysty sposób,
- (vi) na terenie jurysdykcji nakłada się jedynie nominalne podatki na odnośny dochód lub nie nakłada się ich wcale,
- (vii) przepisy lub praktyki administracyjne uniemożliwiają skuteczną wymianę informacji z innymi rządami do celów podatkowych na temat podatników korzystających z braku opodatkowania lub opodatkowania nominalnego, co stoi w sprzeczności ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku,
- (viii) system prawny tworzy nieprzejrzyste i skryte struktury, które sprawiają, że sporządzanie i funkcjonowanie rejestrów przedsiębiorstw i rejestracji funduszy powierniczych oraz fundacji jest niekompletne i nieprzejrzyste,
- (ix) dany system prawny został sklasyfikowany przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jako kraj lub terytorium odmawiające współpracy;

67. apeluje do Komisji o zgromadzenie informacji i sporządzenie do 31 grudnia 2014 r. europejskiej publicznej czarnej listy rajów podatkowych; w tym kontekście wzywa odpowiednie władze do:

- zawieszenia lub wypowiedzenia obowiązujących umów o unikaniu podwójnego opodatkowania z systemami prawnymi znajdującymi się na czarnej liście oraz do zawarcia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania z systemami prawnymi, które przestały być rajami podatkowymi,
- zakazania dostępu do zamówień publicznych UE na towary i usługi dla przedsiębiorstw mających siedzibę w systemach prawnych z czarnej listy oraz odrzucanie ich wniosków o pomoc państwa,
- zakazania dostępu do pomocy państwa i UE przedsiębiorstwom kontynuującym operacje, w które zaangażowane są jednostki należące do systemów prawnych z czarnej listy,
- przeglądu dyrektyw o audycie i rachunkowości mającego na celu oddzielenie ewidencjonowania i kontrolowania zysków i strat każdej spółki holdingowej danego podmiotu prawnego UE działającego w systemie prawnym znajdującym się na czarnej liście;
- zakazu ustanawiania lub utrzymywania przez instytucje finansowe UE i doradców finansowych filii lub oddziałów w systemach prawnych z czarnej listy oraz do rozważenia cofnięcia licencji europejskim instytucjom finansowym i doradcom finansowym, którzy utrzymują filie lub kontynuują działalność w systemach prawnych z czarnej listy,
- wprowadzenia specjalnej opłaty od wszystkich transakcji dokonywanych na rzecz lub z systemów prawnych z czarnej listy;
- zniesienia pobierania podatku u źródła w przypadku podatników niebędących rezydentami z systemów prawnych z czarnej listy,
- zbadania możliwości nieuznawania w UE statusu prawnego spółek utworzonych w systemach prawnych z czarnej listy,
- stosowania barier taryfowych w handlu z krajami trzecimi z czarnej listy,
- zintensyfikowania dialogu między Komisją i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym w celu zapewnienia wstrzymania inwestycji na projekty z systemów prawnych z czarnej listy lub przeznaczonych dla beneficjentów lub pośredników z nich pochodzących;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

Wymiar międzynarodowy

68. jest zdania, że minimalne normy określone w zaleceniu Komisji dotyczącym środków mających na celu zachęcić państwa trzecie do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów powinny mieć również wyraźne zastosowanie do państw członkowskich;

69. zachęca państwa członkowskie do zaproponowania współpracy i pomocy rozwijającym się państwom trzecim, które nie są rajami podatkowymi, co pomogłoby im w skutecznym rozwiązaniu problemów oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, w szczególności za pomocą środków budowania potencjału; popiera apel Komisji o to, by państwa członkowskie oddelegowały w tym celu do takich państw ekspertów podatkowych na czas ograniczony;

70. wzywa Komisję do wniesienia pełnego wkładu w dalszy rozwój projektu OECD dotyczącego erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków poprzez podzielenie się analizą problematycznych systemów podatkowych funkcjonujących w państwach członkowskich i między państwami członkowskimi oraz tym, jakie zmiany na szczeblu państw członkowskich i UE są niezbędne w celu uniknięcia oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania oraz wszelkich form agresywnego planowania podatkowego; wzywa Komisję do przedkładania Radzie i Parlamentowi regularnych sprawozdań dotyczących tego procesu;

71. uważa za konieczne, by w dążeniu do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju kraje rozwijające się mobilizowały i zabezpieczały zasoby podatkowe, gdyż są one bardziej przewidywalne i zrównoważone niż pomoc zagraniczna i pozwalają na obniżenie poziomu zadłużenia; zauważa jednak, że stosunek zasobów podatkowych do PKB jest niski w większości krajów rozwijających się, które w procesie wprowadzania solidnego systemu finansów publicznych zmagają się z trudnościami społecznymi, politycznymi i administracyjnymi, co czyni je szczególnie podatne na unikanie i uchylanie się od zobowiązań podatkowych przez indywidualnych podatników i przedsiębiorstwa;

72. zauważa z troską, że wiele krajów rozwijających się znajduje się w bardzo słabej pozycji negocjacyjnej wobec niektórych zagranicznych inwestorów bezpośrednich poszukujących subsydiów podatkowych i zwolnień od podatku; uważa, że w przypadku pokaźnych inwestycji należy wymagać od przedsiębiorstw przyjęcia wyraźnego zobowiązania dotyczącego pozytywnych skutków ubocznych projektów, jeśli chodzi o rozwój lokalnej lub krajowej gospodarki i rozwój społeczny;

73. zwraca uwagę, zadłużenie krajów rozwijających się w głównej mierze można wytłumaczyć nielegalnymi odpływami, zaś agresywne planowanie podatkowe jest sprzeczne z zasadami społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

74. zauważa, że systemy podatkowe w wielu krajach rozwijających się nie odpowiadają normom międzynarodowym (charakteryzuje je słaba jurysdykcja podatkowa i nieudolność organów administracji podatkowej, wysoki poziom korupcji, niedostateczna zdolność wprowadzenia i utrzymania właściwie funkcjonujących rejestrów podatkowych, itp.); wzywa UE do sprawniejszego udzielania pomocy z instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) w zakresie zarządzania podatkowego oraz rozwiązania problemu międzynarodowych oszustw podatkowych i nadmiernej optymalizacji poprzez budowanie potencjału krajów rozwijających się w zakresie wykrywania i ścigania nielegalnych praktyk w drodze ściślejszej współpracy w zakresie zarządzania podatkowego; uważa również, że należy udzielić wsparcia na rzecz restrukturyzacji ekonomicznej krajów rozwijających się będących rajami podatkowymi;

75. z zadowoleniem odnosi się do pierwszych działań podjętych w ramach forum światowego polegających na dokonywaniu wzajemnych ocen w dziedzinie uchylania się od opodatkowania; jest jednak przekonany, że jeżeli normy forum światowego będą w zbyt dużym stopniu skupiać się na opracowanym przez OECD systemie wymiany informacji „na życzenie”, będą one nieskuteczne jeżeli chodzi o ograniczanie nielegalnego przepływu środków pieniężnych;

76. zwraca uwagę, że wskutek stosowania dwustronnego, a nie wielostronnego podejścia do międzynarodowych kwestii podatkowych powstaje ryzyko, że umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania będą zachęcać do cen transferowych oraz arbitrażu regulacyjnego; wzywa w związku z tym Komisję, aby powstrzymała się od propagowania takich umów zamiast umów o wymianie informacji podatkowych, ponieważ wiążą się one zwykle z ponoszeniem strat przez budżety krajów rozwijających się z uwagi na niższe stawki podatku u źródła od wypłat dywidend, odsetek i należności;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

77. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, OECD, Komitetowi Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w dziedzinie Opodatkowania, Komitetowi Nadzoru OLAF i OLAF.

P7_TA(2013)0206

Sprawozdanie roczne dotyczące podatków – jak uwolnić potencjał wzrostu gospodarczego UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego podatków: jak uwolnić potencjał UE w zakresie tworzenia wzrostu gospodarczego (2013/2025(INI))

(2016/C 055/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 26, art. 110–115 i art. 120 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (COM(2008)0727),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych (COM(2012)0631),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2011)0121),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (COM(2011)0169),
- uwzględniając stanowisko z dnia 11 września 2012 r. w sprawie opodatkowania osób prawnych: wspólny system opodatkowania stosowany do odsetek oraz należności licencyjnych (wersja przekształcona)⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie konkretnych sposobów usprawnienia walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, w tym w odniesieniu do państw trzecich (COM(2012) 0351),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie planu działania zakładającego poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania (COM(2012)0722),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie agresywnego planowania podatkowego (C(2012) 8806),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania (C(2012)8805),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie wzmocnienia jednolitego rynku poprzez eliminowanie transgranicznych przeszkód podatkowych w odniesieniu do samochodów osobowych (COM(2012)0756),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia ustanawiającego program działań dla podatków w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) (COM(2012)0465),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie finansów publicznych w UGW (European Economy nr 4/2012),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie finansów publicznych w unii gospodarczej i walutowej (UGW) w latach 2011–2012⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0318.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0011.